

vanju plačujo anstrijski kmeti torej letno 300 milijonov kron obresti svojih dolgov. In še vedno trdijo gotovi ljudje, da je treba oficirjem in duhovnikom plače zvišati, kmet pa da ni revež! Glavna svota zemljiškega davka je znašala pod bivšim ministrom Bilinsky 75 milijonov kron. Napredni poslanci so vlado takrat prisilili, da se je znižala ta svota za 5 milijonov. — V letih 1868 do 1892, torej v 25 letih se je prodalo na Avstrijskem 220 tisoč kmetijskih posestev. Zavarovani dolg je znašal 1.460 milijonov kron, doseglo pa se je pri prodaji le 854 milijonov; čez 600 milijonov se je moralo tedaj zbrisati. Leta 1894 se je prodalo le na Avstrijskem (torej vedno brez Ogrske) sodnijskim potom 14 089 kmetijskih posestev v cenilni vrednosti čez 60 milijonov kron, za katere se je dobilo 45 milijonov! V 11 letih se je sodnijskim potom le v deželi Galiciji rubljo 22.000 krat. Cenilna vrednost rubljenih predmetov je znašala 46 milijonov, dolg pa samo 13 milijonov. Torej je ostalo apnikom 33 milijonov v žepu! — Ali dovolj! Mislimo, da govorijo te grozne številke tako jasno, da nam ni treba nobene besedice več opomniti!

Deželnozbornske volitve na Kranjskem, Tirolskem in Češkem so se v zadnjih dneh vršile. Na Kranjskem so zmagali v vseh kmetijskih volilnih okrajih klerikalci. Le v mestih in trgih so Tavčarjevi „liberalci“ komaj obdržali svoje mandate. To ni čudno. „Liberalci“ na Kranjskem so ravno tako polovičarski, kakor „narodna stranka“ na Štajerskem ali pa „stranka“ okoli „Korošca“ na Koroškem. Na jeziku so ti ljudje grozovito „napredni“, drugače pa znajo farške pete lizati... Tudi pri volitvah v tirolski deželni zbor so klerikalci zmagali. Seveda so si pridžali novo ime „krščanski socialci“. Ali to je vse en vrst! — Na Češkem so dosegli pri deželnozbornskih volitvah v prvi vrsti češki in nemški „agrarci“, potem pa tudi nemški radikalci lepe uspehe. Nekdaj liberalni „Mladočehi“ propadajo...

Volitve na Hrvaškem. Hrvati bijejo že meseca sem odločni proti madžaronakemu vplivu. Vlada je poklicala kot bana nekega barona Raucha, ki je menda mislil, da bo „z železno roko“ zdrobil hrvaško ljudstvo. Ali časi Khuen-Hedervaryjeve strahovlade so minuli. Vršile so volitve v sabor (deželni zbor) in v kljub temu, da je skušal Rauch z nasiljem svojim kandidatom do zmage pomagati, je vendar vlada popolnoma pogorela. Medtem ko se imeli vladini nasprotniki v prejšnjem saboru le 41 članov, jih imajo zdaj 56. Vlada je tedaj v manjšini in ban Rauch bo moral odromati.

Atentat na perzijskega vladarja. Ko se je vozil perzijski šah te dni po cesti mesta Teheran, razstrelilo se je več bomb. Šah ni bil ranjen, pač pa je bilo več vojakov ubitih. Vojaki so streljali na množico. Drugi dan so našli delavci v smetih bombe, ki so se razstrelile in raztrgale nesrečne delavce. 72 oseb leži težko ranjenih.

Jeseni gnojeno parcelo še vsakokrat $\frac{1}{4}$ kg. Čilskega solitra, nakar sem dal krompir potem precej visoko ogniti.

Ker je bila zemlja rahla in čista sem lahko poletno delo omejil na dvakratno škropljenje z $\frac{1}{1\frac{1}{2}}\%$ bakreno apneno raztopino.

Vsled tega, da krompir po navadi le v deteljišče sejem, potrebna dela pravočasno in natanko izvršim, in tudi na škropljenje ne pozabim, sem v nasprotju k mojim sosedom vjen vedno veliko in lepega krompirja pridelati, tembolj ker jaz deteljišča redno z 600 kg. Tomaževe moke in 200 kg. 40% kalijeve soli na ha. gnojim.

Če pomislimo da detelja veliko dušica iz zraka narska in z njim zemljo založi, veliki del um. gnojil še neporabljen v zemlji pusti, kakor tudi da podorana predvisoka detelja veliko humusa napravi, bi pač lahko trdili da je gnojni stan takega sprasenege deteljišča idealen.

V primeri k mojim sosedim sem na takih njivah tudi vedno veliko in lepega krompirja zares pridelal.

Tembolj me je toraj zadovoljil izvrstni uspeh novega gnojenja; ne le da so se mi povrnila stroški gnojenja, ostal je še lepi dobiček, kojega spodaj navedem.

Na negojeni parceli z 100 m² pridelal sem 245 kg. srednjevelikega in debelega krompirja medtem ko mi je dala gnojena parcela 358 kg. skoraj izključno izjemno velikega krompirja. (Glej sliko).

Pri spravljaju krompirja je treba jako paziti da se gnili in bolan krompir takoj na njivi od zdravega loči in posebej pobere, ker na njivi ostali gnili krompir v zemlji kal boleznim pusti. Istotako je tudi treba na to gledati, da je krompir kadar ga spravljamo v klet, dovolj suh da nam pozneje v kleti ne guije; sveži apneni prah potrošen na krompir in večkratno žveplanje kleti ohrani

Zopet atentat. Ruski študent Awarbruch, znani anarhist, je prišel v hišo policijskega šefa v Č. kegi (Sev. Am.) in ga hotel umoriti. Ali šefu je prišel sin na pomoč, katerega je napadalec težko ranil. Potem je ustrelil šef anarhista. Kakor se vidi, se množijo napadi...

Kronika. Nemški cesar Viljem II. obišče koncem marca našega cesarja na Dunaju. Ob priliki cesarjevega jubileja so hoteli tudi drugi vladarji Franc Jožefa z obiski počastiti. Ali cesar je to vsled bolehnosti odklonil. — Avstrijska eskadra je odplula iz Palja v srednjo morje. Iz Barcelone se odpelje poveljnik v Madrid, kjer ga sprejme kraljica Christina. — Novo uradno poslopje za politično oblast se zgradi v Mariboru. — Rudarji v Moravski Ostravi so stavili svoje zahteve in grozijo z štrajkom.

Dopisi.

Iz okraja novo projektirane okrajne ceste med Pesnico in Ljutomersko cesto. — Menda na celem Štajerskem se nikjer ne potegujejo tak pristransko in sebično za izpeljavo okrajne ceste kakor ravno v tem okraju, ne v prid vsemu okraju, marveč le za posamezne posestnike. To je zaslepljenost nekaterih sebičnih posestnikov, ker namreč ne privoščijo enakopravnost vsemu bivajočemu tukajšnjemu prebivalstvu. Leta in leta že se potegujejo v tukajšnjem okraju za novo okrajno cesto, tudi z najkrajšim potom v Ptuj, pa tudi na kolodvor Moškance. Že pred več leti so zahtevali okrajno cesto od Moškancev v Tivolce na Polenšak; potem je bila komisija, od ormuškega in ptujskega okrajnega zastopa na lici mesta pod načelnikom g. Zelenika in g. dr. Omuleca. Ta komisija je od Tivolcev skoz Brezovec na Polenšak spregledala ta osnovani projekt. Pa g. dr. Omulec je rekel: ko smo šli po doli, potem po bregu proti Polenšaki, ni bilo nobene vasi pa tudi hramov ne, tak tota cesta nima nobene važnosti; kaj bi se tukaj gradila?! Potem sta okrajna zastopa odločno odklonila ta zahtevani projekt in sta tudi imela prav. Ker pa dopisnik „slov. Štajerca“ od 10. januarja zopet že staro izmlačeno slamo mlati, tak iz te mlatve ničesar ne bode! Tudi dopisnik iz Moškanc v „narodnem listu“ od 13 tega svečana hoče imeti okrajno cesto od Moškancev skozi Tivolce v Polance in zopet streljati divje kozle. Ali znabiti, da je ta dopisun, ker ima dvojne oči, iznašel v Polancih kako imenitno rado, ali najbrže kak topil vrolec, ker bi on veliko zaslužnje za svoj blizogled pridobil. Ali moti se gotovo on, ker ne pozna te okolice in njene vse stranske potrebščine, drugače ne bi mogel tako neslano pisati in govoriti pristransko. Ker pa je slavni okrajni zastop ptujski hotel željam omejenega okraja vsem posestnikom v blagor prometa ustreči, potem so začeli pristranski posestniki in občine zoper ta najboljši projekt ugovarjati in v blagor celega okraja to prepotrebno

okrajno cesto zavlačevati. Okrajni zastop ptujski je sam izdelal na črt te prepotrebne ceste vsen prebivalstvu na korist, namreč Dornova, Zmenci, Brezovci, Lasigovci in zvezo Savci; to bila najpravičnejša proga v korist vsem posestnikom in vsem tega obširnega okraja. Ker pa so sebični posestniki in občine zahtevale še d projekt z razven, seveda samo nekterim posestnikom v prid, drugim pa ničesar, je slavni okrajni zastop vzel to srednjo progo, namreč: Moškanec, Strejaci in Brezovci. Tudi ta projekt nima tist občine koristi za blagor in promet tega obširnega okoliša, ker namreč ispušča najboljšo vas tega okraja med Dornovo in Savci. Ker pa iz vsega okoliša grejo z najkrajšim potom od Savec skozi Zamance peš v Ptuj, tako se razvidi da bi se tukaj tudi okrajna cesta zgradila v blagor celega okraja. Ker pa je „slov. Štajerca“ v zgoraj omenjeni številki in tudi „narodni list“ v svoji številki pristransko izvajal, mora tudi „Štajerca“ svoje zahteve zaradi te prepotrebne okrajne ceste nepristransko, v blagor celega okraja izjaviti, ker je namreč kmetijski list. To so: Okrajna cesta je potrebna, naj se zgradi nepristransko v blagor celega okraja, namreč Dornova, Zmenci, Brezovci, Lasigovci in zvezo Savci. Daj naj se okrajna cesta od Brezovec, skoz Tivolce v Moškance tudi zgradi. Da potem kateri hotel se peljati iz Brezovec v Ptuj ali pa v Moškance to je torej najpravičnejše in celemu okraju blagor in prometu ustrezno in sicer najkrajšim potom Občinska cesta od Stejac pa do Pesnice pa naj naj subvencionira, potem pa bode ustrežen Slavni okrajni zastop ptujski se naj ne da po hkih občinah na pristransko pot zapeljati. Poljske občine nimajo v tem obrežnem kraji zara okrajnih cest ničesar govoriti. Preden kak začne okrajni zastop zaradi okrajne ceste tukajšnjem kraji delati, naj poprej dobro prsodi v blagor celega okraja in nepristransko. Mi vsi pravicoljubni in nepristranski posestniki tega okraja opozarjamo slavni okrajni zastop na določbo občinskega reda §. 25 deželnega zakonikov z 9. januarja 1910 št. 20. stran 107. občinskega reda.

Sladkagora. Dragi „Štajerca“, zopet te prosimo, da nam vzameš ednega tvojih starejših nasprotnikov pod krtačo. Tukajšnji kaplan g. Jurko je pri velikonočnem izpraševanju vedno le za tebe mislil. Ko je imel fante na vrsti, jih je kar zapisoval sa „Marijino družbo“; ti pa o družbi nepodučeni, so si mislili, da ako so pisani, to še nima nobenega pomena. Drugi dan je pa naša dekleta lovili, si je mislil, da jim b najbolj vstregel, ko jim je vse fante v družbi obljubil ter povedal da so mu vsi fantje roko dali da k družbi pristopijo. To pa ni resnica; najh si je s tem mislil veliko novih „svetnikov na svet spraviti. Dekleta so bile pa bolj pametne ter so večidel ponujeno in sileno fantovsko „Marijino“ društvo odklonile. Mi Sladkogorčani smo bili vedno in še ostanemo verni kristjani in nismo nikdar kak pobožnosti nasprotniki, ker se še ni nikdar sililo ampak raz prižniti podučilo koristi in dolžnosti. G. Jurko pa je vedel drugega povedati, kakor da se morajo fantje in dekleta, ki v „Marijino družbo“ stopijo, takšnih krčem izogibati, v katerih „Štajerca“ nahaja ter da morajo za „Štajerčev“ čitatelje moliti. Pač škoda, da tudi župnik g. kaplan ne bosta za nas molila ker tudi „Štajerca“ bereta; saj bi pa tudi itak ne hotel zastojati moliti, ker „Štajerca“ zato nič ne plača. Da bi se pa naša mladina za svoje „razvedre takšnih krčem izogibala, v katerih se „Štajerca“ nahaja, pač ni upanja. Poglejmo si nekoliko krčmo g. Topolovskega; ta se ne sramuje „Štajerca“, ne pozna nobene hinavščine in z vsakim prijazna ter postrežljiva, da vsi radi obiskujemo, posebno pa naša mladina; ako že gre v krčmo, gre le k Topolškemu pridi si jih enkrat g. kaplan, ob kakem žegnani ogledat! Imenovani je pa tudi na svojo krčmo ponosen! G. kaplan, pojdi pa malo z menoj v krčmo g. Rokoveca; ta ne pusti v svojo krčmo „Štajerca“, akoravno se tu o njem poprašuj tu ne vidiš naše mladine, ki bi se razvedre in malo razveselila, pač pa vidiš tukaj vedno pri šnapu le blede obraze in te kam po kakopravku pridejo. Torej g. kaplan, s Tvojo „Marijino družbo“ ne uničiš krčme, katere Te v bodejo, ne in stokrat nel G. Rokoveca pa o

krompir v kleti zdrav. Omenim še, da je zelo priporočljivo že v jeseni semenski krompir odbrati in v ta namen le popolno zdravi srednjeveliki krompir odločiti, veliki krompir pa se naj pri setvi samo enkrat prereže.

Ker je krompir za pitanje svinj posebno dober in tečen, njega pridelovanje v primeru h drugim enakim poljskim pridelkom veliko manj delavcev zahteva, se lahko pomnožno pridelovanje krompirja poleg pravilnega in zadostnega gnojenja toplo priporoča.

Kakor je iz tega poskusa razvidno, je treba celonjive, katere so se za prejšnji pridelek izdatno pognojile, ako hočem na njih najvišji pridelek doseči, še pravčasno pognojiti z 600 kg. Tomaževe moke, 200 kg. Kalijeve soli in 250 kg. Čilskega solitra na ha.

Izkaz gnojenja, pridelka in dobička.

(Glej sliko!)

Na parceli 1 negojeno je zrastle 245 kg. krompirja, na parceli 2 gnojeno z 6 kg. Tomaževe moke, 2 kg. Kalijeve soli in $\frac{1}{4}$ kg. Čilskega solitra je zrastle 358 kg. krompirja, to na ha preračunano

parc. 1	negojena	245 met. stotov	580
parc. 2	gnojena	358 met. stotov	581
torej več krompirja 113 met. stotov vsled gnojenja.			

600 kg. Tomaževe moke 18%	à K 7—	K 42—
200 » Kalijeve soli 40%	» 13—	K 26—
150 » Čiski soliter	» 34—	K 51—

stroški gnojenja K 119—	
večji pridelek krompirja 113 m. stotov	K 565—
toraj vsled gnojenja povišani čisti dobiček	K 446—

V Kačem dolu pošta Podplat na Štajerskem meseca grudnia 1907.

Andrej Drosenig, kmetovalec.

zarjan obiskr „Štajer gibal si na Na pr svoje da v prene uspev društ sopisi ceni. v vsa jih pr „Štajer doline ljudat lah i temve telj da bi je me grdo drugi je im gubil Ja, l bilo t lavnic z km župni našeg Temu volitv faran klic. smo grem rega je bil pa je na F je pr radi Kaj i ogenj mezn nikdo poter in or zopet nas t bolje Hotel mirn mi v zato Za d zadnj štene Pod ki m zakaj svete faran dena neod ne, v more je zd obrat tovs križe dekle ušes člank po k sali Sušn popr mu i števi župn rije milju kako pa z mor

Novice.

zarjamo, naj si premiali, kdo njegovo krčmo obiskuje in podpira, kaplan ali mi! Ako si „Štajerca“ ne oskrbiš, se te bomo za naprej izogibali; ali upamo, da se to ne zgodi. Ogledimo si nadalje v bližnem Lembergu krčmo g. Lipaveca. Na prizadevanje g. Jurkota in pobožnostnih svojih žene noče k hiši „Štajerca“ in mu je ljube, da valed slabega obiska krčma za nekaj časa preneha medtem ko g. Zupančič ravno tu dobro uspeva; ja še ponoči smo videli tukaj veselo društvo in to ravno zato, ker izmed vsemi častopisi le „Štajerca“ in nas kmete spoštuje in ceni. Mi toraj odločno zahtevamo, da se nam v vsaki krčmi s „Štajercem“ postreže, sicer se jih prihodnji izogibamo!

Iz Savinjske doline Pisati ti moram, dragi „Štajerc“, z pet enkrat iz naše lepe Savinjske doline, zlasti od Žalca in Gotovelj, da izpčna ljudstvo svoje „prijatelje“ v črni suknji. V Gotovelju imamo nekega kovača, ki ni samo zunaj temveč tudi notri črn. Seveda je velik „prijatelj“ kmetov. Zato je tudi v neki krčmi želel, da bi koštal hmelj 4 K pri c. Pri tej priliki je mož tudi nekega poštenega žalskega meščana grdo psoval. Gotovo se jezi ta črna duša, da se drugim ljudem bolje godi, nego njemu. Enkrat je imel mož dvojce posestev, ali zdaj je vse izgubil in je odvisen od dobrote svojih sorodnikov. Ja, ljubi kovač, ti bi moral preje kovati, ko je bilo tvoje železo še vroče; imel si pa raje delavnico v krčmi. Zdaj bi bilo bolje za-te, da si z kmeti v dobrem razmerju, ne pa da nosiš župnikovo kuto. — Omeniti moramo tudi še našega znanega žalskega fajmoštra Korena. Temu pobožnemu možakarju tičijo še vedno volitve v kosteh. Mesto da bi živel s svojimi farani v miru, pozabi raje vedno na svoj poklic. Zdaj prihaja čas velikonočne spovedi. Ker smo dobri kristjani, čeprav „Štajerca“ čitamo, gremo po navadi k župniku po listek, za katerega pa moramo nekaj plačati. Pred kratkom je bila župnijska soba polna takih mož. Župnik pa je pričel predavati o duhovniškem preganjanju na Francoskem, kako surovi so Francozi in da je pri nas tudi dosti takih, ki bi kaj sličnega radi videli itd. Nato si je dovolil neko opombo: Kaj nas pa briga Francoska?! Hui! To je bil ogenj v strehi. Takoj si je pustil župnik od mežnarja stolo prinesiti; mislil je pač, da potem nikdo ne sme ničesar odgovoriti, ker bi ga potem lahko tožil. Povedal je tudi, da mu je ta in oni še 4, 7 ali 8 krajcarjev dolžan ter pričel zopet z Francozi. Končno je zopet neko rekel: nas to nič ne briga, ali gotovo gre Francozom bolje nego nam. Zdaj se je župnik razjezil. Hotel se je pripraviti z dotičnikom, ki pa mu je mirno dejal: zdaj čakam še dosti dolgo, dajte mi vendar listek. Ednake duše se najdejo in zato je pomagal župniku neki mesar Hodnik. Za danes toliko. Farani.

Iz St. Petra nad Medvedovim selu. Predzadnje nedeljo je vabil naš fajmošter „vse poštene farane“ k volitvi cerkvenega ključarja. Pod tem imenom je mislil le svoje črne ovčice, ki mu ližejo pete. Vprašamo vas, gospod župnik, zakaj niste hodili ob hišnem blagoslovljenju za svete tri kralje samo k „poštenim neodvisnim faranom“, zakaj se ne obračate kadar je treba denarja za popravilo farovža samo do „poštenih neodvisnih faranov? Povejte nam to! Če pa tudi ne, vam povemo da vas zastopimo. Še nekaj ti morem povedati, dragi „Štajerc“. Čudno se nam je zdelo, da zadno nedeljo nismo slišali v cerkvi obranega petja naših deklet. K predstavi Egiptovskega Jožefa je zbobnal „teater-direktor“ križevski mešani zbor. To so zastopila naša dekleta in niso hotela nadlegovati kosmatih ušes zvitega Gomilšeka...

Iz Črešnjevca pri Slov. Bistrici. Zadnji članki iz Črešnjevca in Vrhloga so Sušnika celo po koncu spravili. — Mi smo golo resnico pisali in resnice seveda sčasoma v oči bode. — Sušnik se je bahal da bode Štajerca tožil in popravke proti člankom poslal, ali kakor se sluti mu je ta čas srce v hlače ušlo. V predzadnji številki Štajerca smo v listnici sicer brali, da je župnik Sušnik nek popravek poslal, ktere čečkarje pa Štajerc kod resen list ni sprejel. Mi obmilijemo da se tisti popravek ni razglasil, — kakor po navadi bil je gotovo poln laži; mi se pa z lažmi ne pustimo krmiti, — to je mogoče morda pri škofijstvu, kam g. župnik celo črez g.

kaplane izmišljene in neresnične reči piše, ter jim hoče škodovati. — Dragi Štajerc, prinesi toraj vsak Sušnikov popravek ali dopis nespremenjen, mi smo na vse pripravljeni, tudi na odgovor pri sodnji, — tam bi nam bilo prav ljubo, da bi imeli priložnost, temu možu resnico v obraz povedati. — Seveda župnik Sušnik se baha, da ima trde živce in debelo kožo; to mu sicer verjamemo, pač pa mu manjka velika mera reanicoljubnosti in sramote, in to je edini vzrok da se ga nič ne prime. Pri ordinariatu in škofijstvu pa ima dosti zaslonbe kar, sam iz prižnice trdi, česar pa mi prav verjeti ne moremo, — in neljubo bi nam bilo, da bi prišli v tem slučaju do žalostnega prepričanja in potem k staremu pregovoru „gliha vkup štriha“. — Brez zamere. — Ti zadni resnični članki iz Črešnjevca in Vrhloga so g. Sušnika tako razkačili, da je psoval farane zadnjič s prižnice z izrazi: — „smrkolini, švindlerji, falotje i. t. d.“ — Ljustvo mu ne zameri, je pač neotesani Kranjec. — Sušnik trdi, da je on najučenejši gospod ker se je 15 let šolal, drugi so butelni. — To je dokaz trde glave, ako se v 15-tih letih boljše omike ne nauči. — G. župnik Sušnik, več trdih orehov se še bo morale na Črešnjevcu zgristi. — Na svidenje.

Iz Zavrča. Dragi mi Štajerc! Tudi od nas sprejmi sledeče besedice, da pri nas ne bodo veliki gospod dekan mislili, da smo mi zaspanci. Danes Vam hočemo samo nekaj naznaniti, da bote videli, kako se pri nas godi. Že pred nekaterimi meseci je prosil neki tukajšni posestnik za gostilno; tudi bi jo bil dobil, če ne bi g. dekan zmiraj v neko klet bili povabljeni, ker se od ceste vidi, da zmirom v njej tiči. Prišel je namreč prosilec gostilne nekoč na okrajno glavvarstvo in vprašal kaj da bo, da tako dolgo odgovora ne dobi. Čeravno ne zna dobro nemški, vendar je zastopil, da je neki g. uradnik rekel drugemu: „Že dolgo bi bilo dovoljeno, če ne bi g. Kralj dekan proti bil.“ Ta drugogospod je vprašal: Ali je to pismo? Rekel je „ja“. Radovedni pa bi bili, kaj je ta dekan pisal? Morda pa se izve! ... Bile so tudi volitve dne 9. 12. v Zavrču. Kak smo slišali, je dekan samo eden glas dobil, zato je tako razkačen bil in takoj pobrisal iz volišča. Slišali smo tudi, da se je proti tej volitvi vložila pritožba in da se bodo vsi kateri so bili podpisani na tej pritožbi na sodnijo naznanili zaradi razžaljenja časti. Hočem ti dragi „Štajerc“ prihodnji teden natančneje poročati, ker jaz samo tolikor pišem, kolikor morem dokazati. Svarino tudi gosp. dekana; — ali je to krščanska ljubezen, da uboge kmete (poštenjake) k sodnji spravljate? Seveda, če Vaš podpis vidi misli si tudi, da mora podpisati. Prišel sem nekoč tudi v župnišče, to je bilo točno ob 12. uri opoldne. Videli sem pri kosilu gosp. dekana, kaplana in neko deklico. Zelo radi bi vedeli, v kakšnem sorodu si so? Veliko siromakov je tukaj, ki si celi krompir v šolo nosijo, ker kruha doma nimajo, a ti ne dobijo drobtinice kruha. Ali ne bi imeli g. dekan veliko zaslužnje pri Bogu, če bi našim ubogim otrokam opoldne nekaj podarili? Šaj ni treba bogvekaj, je en košček kruha tudi dober! Če se g. dekan ne boste usmili naših ubogih otroh, tedaj še bode „Štajerc“ nekaj drugo izvedel, kaj se vse v Zavrču godi. Za danes zadosti, drugokrat več!

Sv. Barbara v Halozah. V zmišlu §. 19. tisk. zak. zahteva podpisani kn. šk. župnijski urad, da sprejmete sledeči popravek z ozirom na Vaše poročilo „Sv. Barbara v Halozah“ v šte. 7 Vašega lista z dne 16. februarja t. l.: Ni res „da so cerkveni ključarji po zvijači izvoljeni“, res pa je, da so zakonito po cerkvenem pravu izvoljeni. Ni res, „da je bil Jakob Kelc, obč. pred. Sv. Elizabete... od župnika izvržen“, res pa je, da ga je izvržel mnogočastiti kn. šk. dekanjski urad v Zavrču. Ni res, „da je bil Vido Kokolj poprejšnji crkv. ključar... na povelje župnika kot voditelja volitve izvržen“, res pa je, da ga je izvržel mnogočastiti kn. šk. urad v Zavrču. Ni res, „da se je volitev vršila na povelje našega g. župnika Vogrina“, res pa je, da se je vršila v zmišlu cerkvenega prava po volji preč. g. dekana Josipa Kralja v Zavrču. Kn. šk. župnijski urad Sv. Barbara v Halozah, dne 24. februarja 1908. Ivan Vogrin, župnik.

Loterijske sestre so v tisočih skrbih in dohile bodo sive lase, v kolikor jih še nimajo... Kajti nekaj groznega se je zgodilo! Mi se sploh čudimo, da se svet ne pogrezne... Poslušajte vsi, ki ste nosili in še nosite svoje groše v „loterijo“ in čakate na „ambe“ in „terne“! Poslušajte, prekrizajte se in čudite se: V proračunskem odseku državne zbornice je predlagal nemški poslanec Malik izjavo, po kateri naj bi vlada vsako leto 10. del obstoječih loterijskih kolektur opustila, tako da bi današnja loterija v 12. letih sploh ponehala. Ta izjava je bila sprejeta s 17. proti 15. glasovi. Edino 15 loterijskih sestic v poslaniškem fraku se je dobilo, ki so za ta „davek na neumnost“ glasovali. Torej je pričakovati, da se loterija res v enem desetletju poneha. Groza, trepet in škrpanje z zobmi, v kolikor jih loterijske sestre še imajo... Pomislimo le to-le: Marsikatera stara baburica pije cikorijo namesto kave; na rami ji čepi črni maček, pred očmi pa gleda skozi stare spjegle na številke; in potem stavi in tavi, — k večjem vsakih par let zadene kakšno „ambico“ in potem pije zopet cikorijo na mesto kave... Ali brez šale! Loterija je navadni davek, katerega plačujejo gotovi ljudje zato, ker so — neumni! In skrajni čas je, da prične stara babura mesto cikorije kavo piti, da se poneha ta davek na neumnost... Pa loterijske sestre v hlačah in krilih naj le vpijejo!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Proti gospodinski šoli v Ptuju napisal je brzkome mestni kaplan Jager lažnivi članci v istokotno lažnivem „Fihposu“. Ves članek od prve do zadnje črke je seveda pravcata farška laž in najhujšobnejše obrekovanje. Stvar je ta-le: Učenke gospodinske šole so napravile popoldne izlet v Hajdino, si ogledale tamošnje cerkev, opravile preje popoldnako Božjo službo in se vrnile iz Hajdine v pravi uri, tako da so bile v mraku že v Ptuj. Bile so poleg tega v poštenem spremstvu. Tako stoji torej stvar in vse drugo, kar piše umazani „Fihpos“, je podlo zavijanje in laž. S poštenimi sredstvi ne morejo škodovati napredni gospodinski šoli, — zato ji skušajo škodovati z lažmi. Ali maščevalo se bode to nad črnimi lažniki samimi. Fej!

Ptujski kaplan Jager hoče na vsak način doseči tusto stopinjo, katero je dosegel čedni njegov bratec kaplan Koprivšek, kateri v spovednici lažni troši. Ali kakor Koprivšek bi imel tudi ta čudni Jager dovolj povoda, da molči in se skrrije, kajti masla ima dosti na glavi. Vbogi g. prošt Fleck, ki se mora ubijati s temi mladimi farškimi petelinii! Le nekaj naj povemo danes o Jagnu. Po cerkvenih določbah mora biti duhovnik tešč od polnoči naprej. Le tedaj sme stopiti pred Božjo mizo. Od kaplana Jagra pa vemo in lahko sodnjsko pod prisogo z raznimi pričami dokažemo, da pride večkrat šele ob 2., 3., 4. in 5. uri zutraj iz Hajdine v Ptuj. Kaj ima katoliški duhovnik ponoči zunaj opraviti? Ali hodi za dekletami? Ali je tešč? Ali ima čiste roke, ko stopi pred oltar? Vprašamo v imenu tiste morale, za katero se Jager toliko briga: kaj ima ponoči zunaj opraviti? Ako ne dobimo na to odgovora, povemo še kaj več. Toliko za danes!

Prvaška volilna sleparija. Začasa zadnjih volitev v davčno komisijo v Ptuj hoteli so izvršiti nekateri gospodje pravcati „Husarenstreich“. Postavili so namreč kar naenkrat svojega prvaškega kandidata, pobirali pooblastila in hoteli „zmagati“. Duša tega črnega načrta je bil naš dr. Gregorec, ki je sicer čisto krotek, tako da je iz roke. Gregorec si je hotel pridobiti politične slave in pridobiti političnih lovorik. Ali tako neumen ni bil ta po postavi sicer majhni, po duhu pa veliki dr. Gregorec, da bi šel sam v nevarnost. Poslal je raje nekega drugega v ogenj po kostanj. Ta „drugi“ je bil ptujski žnidar očka Wesiak. Očka so se dali na lim spraviti in so šli po kostanj ter se pri temu prav pošteno prste zasmodili, tako da jih bodo še dolgo pekli. Očka Wesiak so gledali namreč zelo ponižno, kakor da bi ne znali do 5 štet. S tem ponižnim obrazom so šli očka Wesiak k raznim obrtniki v Ptuj, zahtevali od njih volilna poo-